

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1442. usque ad annum 1460

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118324

§. 179. Rochisana perorando lingua, & memoria hærens

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66507](#)

bus Rochisanam atris coloribus depin- Sæcul. XV.
gere haud omisit; vix tamen ulla eorum, A. C. 1448.
quæ dixerat, ratio habebatur; prævale-
bat enim affectus, quo Rochisanam pro-
sequebantur Bohemi, eumque velut Ar-
chiepiscopum suum, et si literis Apostoli-
cis careret, venerabantur.

§. CLXXIX.

*Rochisana perorando lingua & me-
moria hærens.*

Refert Cardinalis Papiensis, placuisse Bo-
hemæ Proceribus, ut Rochisana cri-
mina sibi a suis adversariis impacta pa-
lam dilueret, datumque ei hanc in rem
fuisse sufficiens temporis spatium, ut ora-
tionem componere, ac memoriæ trade-
re posset. In illa unice intentus erat
Rochisana, ut longas meritorum suorum,
necnon obsequiorum, quæ Patriæ suæ
præstitisset, centurias jactabundus enar-
raret; ipsus diem, in qua peroraret, sibi
selegit, omnesque Regni Proceres, ipsum-
que Legatum, ut eum percipere vel-
lent, rogavit; id etiam ipsimet Catholi-
ci a Legato impensius petebant, veriti-
ne Hussitæ ex ejus absentia compendia
traherent.

Igitur Rochisana sermonem suum or-
ditur ab his verbis: videlicet: *Æter-
num Patris Verbum; Attamen Deo te-
Hift. Eccles. Tom. XXVIII. O meri-*

Sæcul. XV. meritatem Viri castigante, confessim memoria fallitur, non solum orationis, quam A. C. 1448. jamjam dicturus esset, obliitus, sed etiam omnibus scientiæ suæ adminiculis, quibus sermonis sui defectum supplere posset, omnino destitutus hæsit, saepius in variato vocis sono, ac corporis situ, semper tamen irrito conatu auxilium quæsivit, atque iterum ac tertio, ex longis semper intervallis idem orationis initium resumens, progredi ultra non potuit, semperque coactus est obmutescere, totius confessus ludibrio expositus.

§. CLXXX.

Legatus dicentem excipit, ac sermonem prosequitur.

*Papiensis
Comment.
in fine.*

Legatus, Rechisanæ rubori, ac meritæ confusioni aliquatenus consulturus, cum linguæ latinæ peritissimus, ac aliunde doctrinæ fama longe celeberrimus esset, mira facilitate Rochisanæ silentium correxit, idemque sermonis initium repetens, non minus invicto animi robore, quam verborum pondere, atque efficacia differuit, strenue Bohemos adhortatus, ut abjurato errore ad Ecclesiæ Romanæ unitatem redirent. Singulare prorsus modestiæ suæ specimen præbuit Legatus, dum amplissima hac, & satis opportuna, qua Rochisanam coram celebri hoc

con.